

ROMAN is een verkorting van ROMANUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verschillende herleidingen worden gegeven:

- 1] 'romein' (Latijn).
 - 2] pelgrim die de reis naar Rome maakte (vooral van toepassing op 'Romeo' en 'Romeu'; Latijn);
 - 3] samengestelde Germaanse naam:
 - 3.1 'Ro-' of 'Rod-' (= 'Hrod' = 'roem')
 - 3.2 '-man' = 'man' of 'held'.
- Dus: 'roemvolle man' of 'beroemde held'
- 4] gaat terug op het Arabische 'Rumí' = 'christen' of 'bekeerling'; 'Rumman' = ?
- *

Romanus van Condat, Jura, Frankrijk; kluizenaar & abt met **Lupicinus**;

† **ca 460; feest 28 februari.**

Rond het jaar 400 kwamen twee jongemannen in het voorjaar uit de bergen van de Zwitserse Jura naar beneden. Daar klopten ze aan bij een armelijk hutje, waar een vrouw bleek te wonen. De twee stelden zich voor als Lupicinus en zijn jongere broer Romanus: of ze een beker water te drinken konden krijgen. Zij vroeg hun: *"Wat een vreemde tijd om uit de bergen te komen. Mag ik u vragen wat u daar gedaan hebt?"*

De broers vertelden hun verhaal: *"Wij droomden ervan ons in de eenzaamheid terug te trekken, en voor God alleen te leven. Elke dag verrichtten wij uitgestrekt op de grond onze gebeden. Wij zongen de psalmen. We aten niets anders dan wortels van planten. Maar de boze geest heeft er alles aan gedaan om ons plan te verijdelen. Zo stortte hij elke dag stenen naar beneden in onze richting. Telkens als wij neerknielden om onze gebeden te doen voor de Heer, kwamen er hele stenenregens van de berghellingen omlaag zetten, zodat we heel wat schrammen, builen en ergere verwondingen opliepen."* Ze stroopten hun mouwen op en ontblootten hun onderbenen om de littekens aan de vrouw te laten zien.

"We konden de pijn niet langer verdragen en besloten naar huis terug te keren. Zo komt het dat we uit de bergen gekomen zijn."

Zij antwoordde hun: *"Als mannen van God zouden jullie juist onverschrokken moeten strijden tegen de hinderlagen van de duivel; en jullie zouden juist niet bang moeten zijn voor zijn vijandelijkheden; hoe vaak heeft hij het al niet af moeten leggen tegen Gods vrienden? Hij is het meest gebeten op heilige verlangens. Het ergste wat hem kan overkomen is dat de mensen vasthouden aan het geloof in de Lieve God."*

De beide jongemannen waren diep getroffen en zeiden tegen elkaar: *"Wij zitten helemaal fout: we hebben gezondigd tegen de Heer door ons plan op te geven. En dat het nota bene een vrouw moet zijn die ons laat zien hoe lafhartig we zijn."* Diezelfde dag keerden ze terug en wijdden zich de rest van hun leven aan gebed en naastenliefde.

De schrijver, die dit verhaal tegen het eind van de zesde eeuw optekende, besluit met een wijze les: *"Zo zien we: als wij goede voornemens hebben, begint de duivel met stenen te gooien, om ze te verijdelen."*